

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการออกเสียงภาษาไทย: กรณีศึกษานักศึกษาจีนที่ใช้ภาษาจีนกลางและภาษาจีนกวางตุ้งเป็นภาษาแม่ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการออกเสียง โดยนำเสนอผลการศึกษาดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการออกเสียงภาษาไทยของนักศึกษาจีนที่ใช้ภาษาจีนกลางและภาษาจีนกวางตุ้งเป็นภาษาแม่

1. ผลการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการออกเสียงภาษาไทยของนักศึกษาจีน
2. ผลการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการออกเสียงสระ
3. ผลการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการออกเสียงพยัญชนะต้น
4. ผลการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการออกเสียงพยัญชนะท้าย
5. ผลการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการออกเสียงวรรณยุกต์

ตอนที่ 2 การเสนอแนวทางการแก้ไขการออกเสียงภาษาไทยสำหรับนักศึกษาที่ใช้ภาษาจีนกลางและภาษาจีนกวางตุ้งเป็นภาษาแม่

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดด้านการออกเสียงในภาษาไทยของนักศึกษาจีนที่ใช้ภาษาจีนกลางและภาษาจีนกวางตุ้งเป็นภาษาแม่

ตาราง 5 ความถี่และร้อยละของข้อผิดพลาดด้านการออกเสียงภาษาไทยของนักศึกษาจีนที่ใช้ภาษาจีนกลางและภาษาจีนกวางตุ้งเป็นภาษาแม่

ลักษณะข้อผิดพลาด	นักศึกษาที่พูดภาษาจีนกลาง		นักศึกษาที่พูดภาษาจีนกวางตุ้ง	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
เสียงสระ	111	30	62	45
เสียงพยัญชนะต้น	100	27	56	40
เสียงพยัญชนะท้าย	65	18	0	0
เสียงวรรณยุกต์	91	25	21	15
รวม	367	100	139	100

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาจีนที่ใช้ภาษาจีนกลางเป็นภาษาแม่มีข้อผิดพลาดทั้งหมด 367 ข้อ ซึ่งข้อผิดพลาดด้านเสียงสระมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30 รองลงมา คือ ข้อผิดพลาดด้านเสียงพยัญชนะต้น คิดเป็นร้อยละ 27 ส่วนลำดับที่สามคือข้อผิดพลาดด้านเสียงวรรณยุกต์ คิดเป็นร้อยละ 25 และลำดับสุดท้ายเป็นข้อผิดพลาดด้านเสียงพยัญชนะท้าย คิดเป็นร้อยละ 18

ส่วนนักศึกษาจีนที่ใช้ภาษาจีนกวางตุ้งเป็นภาษาแม่มีข้อผิดพลาดทั้งหมด 139 ข้อ ซึ่งข้อผิดพลาดด้านสระมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45 รองลงมา คือ ข้อผิดพลาดด้านพยัญชนะต้น คิดเป็นร้อยละ 40 ลำดับที่สามคือข้อผิดพลาดด้านวรรณยุกต์ คิดเป็นร้อยละ 15 ส่วนการออกเสียงพยัญชนะท้ายนั้นไม่มีข้อผิดพลาด

ตาราง 6 ความถี่และร้อยละของข้อผิดพลาดด้านการออกเสียงสระในภาษาไทยของนักศึกษาจีนที่ใช้ภาษาจีนกลางและภาษาจีนกวางตุ้งเป็นภาษาแม่

ลักษณะข้อผิดพลาด	นักศึกษาที่พูดภาษาจีนกลาง		นักศึกษาที่พูดภาษาจีนกวางตุ้ง	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
ออกเสียงสั้นเป็นเสียงยาว	52	47	11	18
ออกเสียงยาวเป็นเสียงสั้น	11	10	11	18
ออกเสียงผิด	48	43	40	64
รวม	111	100	62	100

จากตาราง 6 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาจีนที่ใช้ภาษาจีนกลางเป็นภาษาแม่มีข้อผิดพลาดด้านการออกเสียงสระทั้งหมด 111 ข้อ ซึ่งข้อผิดพลาดด้านการออกเสียงสั้นเป็นเสียงยาวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47 ได้แก่เสียง /a/ /i/ /u/ /o/ รองลงมา คือ ข้อผิดพลาดด้านการออกเสียงผิด คิดเป็นร้อยละ 43 ได้แก่เสียง /a:/ กับ /u:/ ส่วนลำดับสุดท้ายคือข้อผิดพลาดด้านการออกเสียงยาวเป็นเสียงสั้น คิดเป็นร้อยละ 10 ได้แก่เสียง /u:/ /e:/ /o/ /o:/ /ɔ/ /ɔ:/ /ɔ/

ส่วนนักศึกษาจีนที่ใช้ภาษาจีนกวางตุ้งเป็นภาษาแม่มีข้อผิดพลาดด้านการออกเสียงสระทั้งหมด 62 ข้อ ซึ่งข้อผิดพลาดด้านการออกเสียงผิดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 64 ได้แก่เสียง /u:/ /u:/ /e:/ /o/ /o:/ /ɔ:/ รองลงมา คือ ข้อผิดพลาดด้านการออกเสียงสั้นเป็นเสียงยาวกับข้อผิดพลาดด้านการออกเสียงยาวเป็นเสียงสั้น คิดเป็นร้อยละ 18 เท่ากัน ซึ่งข้อผิดพลาดการออกเสียงยาวเป็นเสียงสั้นได้แก่เสียง /a:/ /u:/ ส่วนข้อผิดพลาดการออกเสียงสั้นเป็นเสียงยาว ได้แก่เสียง /a/ /i/

ตาราง 7 ความถี่และร้อยละของข้อผิดพลาดด้านการออกเสียงพยัญชนะต้นในภาษาไทยของนักศึกษาจีนที่ใช้ภาษาจีนกลางและภาษาจีนกวางตุ้งเป็นภาษาแม่

ลักษณะข้อผิดพลาด	นักศึกษาที่พูดภาษาจีนกลาง		นักศึกษาที่พูดภาษาจีนกวางตุ้ง	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
ออกเสียงก้องเป็นไม่ก้อง	18	18	0	0
ออกเสียงรัวเป็นเสียงข้างลิ้น	7	7	0	0
ออกเสียงผิด	75	75	56	100
รวม	100	100	56	100

จากตาราง 7 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาจีนที่ใช้ภาษาจีนกลางเป็นภาษาแม่มีข้อผิดพลาดด้านการออกเสียงพยัญชนะต้นทั้งหมด 100 ข้อ ซึ่งข้อผิดพลาดด้านการออกเสียงผิดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 75 ได้แก่ ข้อผิดพลาดการออกเสียงพยัญชนะต้นควบ ข้อผิดพลาดการออกเสียงคำที่มีพยัญชนะนำ ห และข้อผิดพลาดที่การออกเสียงพยัญชนะที่ควบกับ ว เป็นต้น รองลงมา คือ ข้อผิดพลาดด้านการออกเสียงก้องเป็นไม่ก้อง คิดเป็นร้อยละ 18 ได้แก่ เสียง /b/ กับ /d/ และลำดับสุดท้ายเป็นข้อผิดพลาดด้านการออกเสียงรัวเป็นเสียงข้างลิ้น คิดเป็นร้อยละ 7 ได้แก่ เสียง /r/ ส่วนนักศึกษาจีนที่ใช้ภาษาจีนกวางตุ้งเป็นภาษาแม่มีข้อผิดพลาดทั้งหมด 56 ข้อ ซึ่งข้อผิดพลาดด้านการออกเสียงผิด คิดเป็นร้อยละ 100 ได้แก่ ข้อผิดพลาดการออกเสียงพยัญชนะต้นควบ และไม่มีการออกเสียงผิดด้านการออกเสียงก้องและเสียงรัว

ตาราง 8 ความถี่และร้อยละของข้อผิดพลาดด้านการออกเสียงพยัญชนะท้ายในภาษาไทยของนักศึกษาจีนที่ใช้ภาษาจีนกลางและภาษาจีนกวางตุ้งเป็นภาษาแม่

ลักษณะข้อผิดพลาด	นักศึกษาที่พูดภาษาจีนกลาง		นักศึกษาที่พูดภาษาจีนกวางตุ้ง	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
ไม่ออกเสียงพยัญชนะท้าย	15	23	0	0
ออกเสียงผิด	50	77	0	0
รวม	65	100	0	0

จากตาราง 8 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาจีนที่ใช้ภาษาจีนกลางเป็นภาษาแม่มีข้อผิดพลาดด้านการออกเสียงด้านพยัญชนะท้ายทั้งหมด 65 ข้อ ซึ่งข้อผิดพลาดด้านการออกเสียงผิด คิดเป็นร้อยละ 77 ได้แก่ การออกเสียงแม่กก เสียงแม่กง เสียงแม่กม เสียงแม่กน เสียงแม่กบ และเสียงแม่กด รองลงมาเป็นข้อผิดพลาดด้านไม่ออกเสียงพยัญชนะท้าย คิดเป็นร้อยละ 23 ได้แก่ไม่ออกเสียงแม่กกกับเสียงแม่กบ ส่วนนักศึกษาจีนที่ใช้ภาษาจีนกวางตุ้งเป็นภาษาแม่ไม่มีข้อผิดพลาด

ตาราง 9 ความถี่และร้อยละของข้อผิดพลาดด้านการออกเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทยของนักศึกษาจีนที่ใช้ภาษาจีนกลางและภาษาจีนกวางตุ้งเป็นภาษาแม่

ลักษณะข้อผิดพลาด	นักศึกษาที่พูดภาษาจีนกลาง		นักศึกษาที่พูดภาษาจีนกวางตุ้ง	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
ออกเสียงสามัญผิด	17	19	0	0
ออกเสียงเอกผิด	27	30	5	24
ออกเสียงโทผิด	17	19	5	24
ออกเสียงตรีผิด	15	16	5	24
ออกเสียงจัตวาผิด	15	16	6	28
รวม	91	100	21	100

จากตาราง 9 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาจีนที่ใช้ภาษาจีนกลางเป็นภาษาแม่มีข้อผิดพลาดด้านการออกเสียงด้านวรรณยุกต์ทั้งหมด 91 ข้อ การออกเสียงเอกผิดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30 ซึ่งจากมากไปหาน้อยคือ การออกเสียงเอกเป็นเสียงโท การออกเสียงเอกเป็นเสียงจัตวา การออกเสียงเอกเป็นเสียงตรี และการออกเสียงเป็นเสียงสามัญ รองลงมา คือ ข้อผิดพลาดด้านการออกเสียงสามัญและเสียงโทผิด คิดเป็นร้อยละ 19 เท่ากัน ข้อผิดพลาดการออกเสียงสามัญจากมากไปหาน้อยคือ ออกเสียงสามัญเป็นเสียงเอก ออกเสียงสามัญเป็นเสียงจัตวา ออกเสียงสามัญเป็นเสียงโท และออกเสียงสามัญเป็นเสียงตรี ลำดับที่สามที่เป็นข้อผิดพลาดการออกเสียงโต้นั้นจากมากไปหาน้อยคือ ออกเสียงโทเป็นเสียงตรี ออกเสียงโทเป็นเสียงเอก และออกเสียงโทเป็นเสียงจัตวา ส่วนลำดับสุดท้ายเป็นข้อผิดพลาดด้านการออกเสียงตรีและจัตวาผิด คิดเป็นร้อยละ 16 เท่ากัน ซึ่งในข้อผิดพลาดการออกเสียงตรีนั้นจากมากไปหาน้อย คือ ออกเสียงตรีเป็นเสียงสามัญ ออกเสียงตรีเป็นเสียงเอก ออกเสียงตรีเป็นเสียงจัตวา และออกเสียงตรีเป็นเสียงโท ส่วนข้อผิดพลาดการออกเสียงจัตวาผิด จากมากไปหาน้อยคือ ออกเสียงจัตวาเป็นเสียงสามัญ ออกเสียงจัตวาเป็นเสียงเอก และออกเสียงจัตวาเป็นเสียงโท

ส่วนนักศึกษาจีนที่ใช้ภาษาจีนกวางตุ้งเป็นภาษาแม่มีข้อผิดพลาดด้านการออกเสียงด้านวรรณยุกต์ทั้งหมด 21 ข้อ ด้านการออกเสียงจัตวาผิดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28 ซึ่งข้อผิดพลาดการออกเสียงจัตวานั้นจากมากไปหาน้อย คือ ออกเสียงจัตวาเป็นเสียงสามัญ และออกเสียงจัตวาเป็นเสียงเอก รองลงมา คือ ข้อผิดพลาดด้านเสียงเอก เสียงโทและเสียงตรี คิดเป็นร้อยละ 24 เท่ากัน ซึ่งข้อผิดพลาดการออกเสียงเอกจากมากไปหาน้อย คือ ออกเสียงเอกเป็นเสียงโท ออกเสียงเอกเป็นเสียงสามัญ ออกเสียงเอกเป็นเสียงตรี และออกเสียงเอกเป็นเสียงจัตวา ส่วนข้อผิดพลาดการออกเสียงโต้นั้นจากมากไปหาน้อย คือ ออกเสียงโทเป็นเสียงตรี ออกเสียงโทเป็นเสียงสามัญ ออกเสียงโทเป็น

เสียงเอก และออกเสียงโทเป็นเสียงจัตวา ส่วนข้อผิดพลาดการออกเสียงตtrinั้นจากมากไปหาน้อย คือออกเสียงตtriเป็นเสียงเอก และออกเสียงตtriเป็นเสียงโท ส่วนเสียงสามัญนั้นไม่มีข้อผิดพลาด

ตอนที่ 2 การนำเสนอแนวทางการจัดการเรียนการสอนการออกเสียงภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนที่ใช้ภาษาจีนกลางและภาษาจีนกวางตุ้งเป็นภาษาแม่

หลังจากได้วิเคราะห์และสรุปข้อผิดพลาดการออกเสียงภาษาไทยของนักศึกษาที่ใช้ภาษาจีนกลางและภาษาจีนกวางตุ้งเป็นภาษาแม่ ผู้วิจัยจึงนำข้อผิดพลาดที่วิเคราะห์ได้แก่ข้อผิดพลาดด้านการออกเสียงสระ เสียงพยัญชนะต้น เสียงพยัญชนะท้าย และเสียงวรรณยุกต์ เป็นเนื้อหาในการสร้างแผนการเรียนรู้การออกเสียงภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนที่ใช้ภาษาจีนกลางและภาษาจีนกวางตุ้งเป็นภาษาแม่ จำนวน 4 แผน ซึ่งแต่ละแผนนั้นมีองค์ประกอบ ดังนี้ สารสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน สื่อและอุปกรณ์การสอน การวัดและประเมินผล และบันทึกหลังสอน

แผนการเรียนรู้ทั้ง 4 แผนได้รับการพัฒนาในระดับที่เหมาะสม ผลปรากฏในตาราง 10

ดังต่อไปนี้

ตาราง 10 ค่าดัชนีและการแปลผลความสอดคล้องของความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ 3 คนที่มีต่อ
แผนการเรียนรู้ทั้ง 4 แผน

รายการประเมิน	แผนที่ 1	แผนที่ 2	แผนที่ 3	แผนที่ 4	รวม	แปลผล
1. แนวการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบที่สำคัญครบถ้วนสัมพันธ์กัน	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	เหมาะสม
2. สารสำคัญ เหมาะสมกับการสอนการออกเสียงภาษาไทยให้กับนักศึกษาจีนที่พูดภาษาจีนกลางและภาษาจีนกวางตุ้งเป็นภาษาแม่	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	เหมาะสม
3. จุดประสงค์การเรียนรู้ เหมาะสมกับการสอนการออกเสียงภาษาไทยให้กับนักศึกษาจีนที่พูดภาษาจีนกลางและภาษาจีนกวางตุ้งเป็นภาษาแม่	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	เหมาะสม
4. แนวการจัดการเรียนรู้เหมาะสมกับการสอนการออกเสียงภาษาไทยให้กับนักศึกษาจีนที่พูดภาษาจีนกลางและภาษาจีนกวางตุ้งเป็นภาษาแม่	0.67	0.67	0.67	0.67	0.67	เหมาะสม
5. กิจกรรมการฝึกออกเสียงเหมาะสมกับการสอนการออกเสียงภาษาไทยให้กับนักศึกษาจีนที่พูดภาษาจีนกลางและภาษาจีนกวางตุ้งเป็นภาษาแม่	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	เหมาะสม
6. สื่อการเรียนรู้ กิจกรรมการฝึกออกเสียงเหมาะสมกับการสอน และช่วยในการออกเสียง	0.33	0.33	0.33	0.33	0.33	ควรปรับปรุง
7. การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับการสอนการออกเสียงภาษาไทยให้กับนักศึกษาจีนที่พูดภาษาจีนกลางและภาษาจีนกวางตุ้งเป็นภาษาแม่	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	เหมาะสม
รวม					0.71	เหมาะสม

จากตาราง 10 แสดงให้เห็นว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่าแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 4 แผน มีความเหมาะสมทุกด้าน ยกเว้นสื่อการเรียนรู้ควรปรับปรุง